

พฤติกรรมและความพึงพอใจต่อการใช้สื่อใหม่ เสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

BEHAVIOR AND SATISFACTION TOWARD THE USE OF NEW MEDIA TO ENHANCE
STUDENT LEARNING AT SCHOOL OF COMMUNICATION ARTS
IN UDON THANI RAJABHAT UNIVERSITY

เสกสรรค์ สายสีสด¹

ภาพที่ 1 : แสดง กลุ่ม Facebook รายวิชา
ที่มา : กลุ่มการเรียนรู้รายวิชาบน Facebook. (เว็บไซต์. 2556)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจต่อการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษา ศึกษาพฤติกรรมการใช้บทเรียน E-Learning ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี E-mail: seksun@yahoo.com

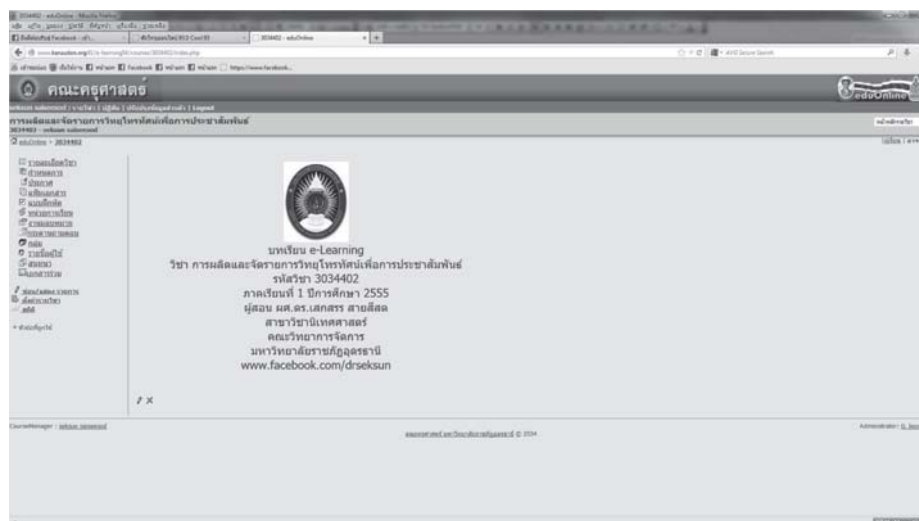
ผลการศึกษาพบว่า สถานที่ที่นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ได้แก่ ที่บ้าน รองลงมาคือ ที่หอพักนักศึกษา เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจากโน้ตบุ๊กมากที่สุด รองลงมาเชื่อมต่อจากโทรศัพท์มือถือสำหรับช่วงเวลาที่นักศึกษาออนไลน์มากที่สุดคือ เวลา 13.01-16.00 น. รองลงมาคือ 06.00-09.00 น. นักศึกษาออนไลน์ในแต่ละวันอยู่ในช่วง 2-5 ชั่วโมงมากที่สุด รองลงมาออนไลน์ 1-2 ชั่วโมง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบริการอินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาใช้ไปในแต่ละเดือนอยู่ในช่วง 201-500 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 501-1,000 บาท นักศึกษาชอบใช้บริการของ Facebook มากที่สุด รองลงมาใช้ YouTube นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการสนทนาพูดคุย และค้นคว้าข้อมูลมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาความรู้ประกอบการเรียน

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเข้าใช้บทเรียน E-Learning โดยมีผู้เคยเข้าใช้ คิดเป็นร้อยละ 95.5 นักศึกษาใช้ E-Learning ด้านทำแบบฝึกหัดมากที่สุด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาใช้ทบทวนเนื้อหาวิชาและเตรียม คิดเป็นร้อยละ 58.6 สืบค้นบทเรียนเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 27.9 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.6

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาใช้บทเรียน E-Learning ในช่วงหลังเวลาเรียนมากที่สุด ลักษณะการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษานิยมดาวน์โหลดบทเรียนมากที่สุด นักศึกษาคิดว่าบทเรียน E-Learning มีประโยชน์ด้าน สามารถอ่านเนื้อหาย้อนหลังได้ รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา นักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงบทเรียน E-Learning ด้านให้มีการตรวจสอบให้นักศึกษาก่อนสอบมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถส่งการบ้านย้อนหลังได้

ด้านความพึงพอใจต่อกลุ่ม Facebook บทเรียน พบว่า นักศึกษาพึงพอใจในด้านการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์มากที่สุด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก รองลงมาคือ พึงพอใจต่อการนำมาใช้ในการเรียนการสอน ส่วนด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน E-Learning ทุกข้ออยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีความพึงพอใจต่อการสืบค้นได้ตลอด 24 ชั่วโมงมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถทบทวนเนื้อหาการเรียนได้ตลอดเวลา.

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ การใช้สื่อใหม่ สื่อเสริม นิเทศศาสตร์

ภาพที่ 2 : แสดงหน้าแรกบทเรียน E-Learning

ที่มา : บทเรียน E-Learning สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. (เว็บไซต์. 2556)

Abstract

The purposes of research “Behavior And Satisfaction Toward The Use Of New Media To Enhance Student Learning At School Of Communication Arts In Udon Thani Rajabhat University are to study student behavior in new media use, behavior of E-Learning use, student satisfaction toward new media use to supplement learning and student satisfaction toward E-Learning use of Communication Arts students from Udon Thani Rajabhat University.

The results revealed that most of the students used internet at home and dormitory respectively. To connect to the internet, they connected from their notebook and mobile phone at 01.01-04.00 p.m. and 06.00-09.00 a.m. They mostly spent 2-5 hours and 1-2 hours a day for online. They also spent 201-500 Baht and 501-1,000 Baht a month for internet service. They, moreover, liked to play Facebook and Youtube. When they mostly connected to the internet for the sake of conversation and information search. To use internet for study was the second choice.

Most of the students (95.5%) had ever used E-Learning for doing exercises (58.6%), reviewing subject content (58.6%), searching for additional subject content (27.9%) and etc (3.6%). They spent after class period to use E-Learning by means of downloading. They thought that E-Learning has benefits such as reading and reviewing the previous content. They wanted E-Learning to be improved for example: tutorial before examination and submit previous homework. When considering satisfaction toward Facebook, students were satisfied with student-teacher communication and learning and teaching process. Furthermore, student satisfaction toward E-Learning class, its level was high, in particular 24-hour search and reviewing subject content all the time.

Keyword: Satisfaction, Use of New Media, Supplement Media, Communication Arts

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันสังคมได้รับอิทธิพลค่อนข้างสูงจากพัฒนาการของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มนุษย์มีการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากสื่อประเภทคอมพิวเตอร์เป็นฐานสำคัญ พัฒนาระบบและประสิทธิภาพเชิงกระบวนการที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของคอมพิวเตอร์ในยุคที่เรียกว่า Web 2.0 ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นระบบแห่งความทันสมัย ที่มีความรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงในการสื่อสารและครอบคลุมทั่วทุกแห่งของโลกแห่งสังคมระบบเปิดที่เรียกว่าสังคมเครือข่ายของวิวัฒนาการในโลกแห่งไซเบอร์ที่เรียกกันว่าโลกยุค WWW (World Wide Web) ซึ่งคุณลักษณะของสื่อที่กล่าวถึงเหล่านี้เรียกว่า “สื่อใหม่ (New Media)” ซึ่งเป็นสื่อทางการศึกษาในยุคดิจิทัลที่กำลังเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนที่สื่อในยุคอนาล็อกหรือสื่อแบบดั้งเดิม (Traditional Media) ในปัจจุบัน

เทคโนโลยีทางการสื่อสาร มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและต่อไปยังอนาคต โลกอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อผู้ใช้งานที่เข้าถึงเทคโนโลยี การเป็นโลกไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์มีทางเลือกในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยไม่ต้องพบปะกันซึ่งหน้า เป็นการสื่อสารผ่านช่องทางที่ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ ทำให้การไหลของข้อมูลข่าวสารเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วด้วยการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงไปยังทั่วทุกมุมโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาให้ผู้ใช้มีความสะดวกสบายในการใช้งานมากขึ้น จากที่สามารถเชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ จนปัจจุบันเราสามารถรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อาจกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคที่ข่าวสารอยู่ในมือของผู้ใช้งาน

เครือข่ายสังคมในอินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นมากมายในยุคปัจจุบัน เครือข่ายประเภทนี้ได้รับความสนใจสูงที่สุด มีผู้เข้าใช้งานจำนวนมาก และตกกระแสไปเมื่อมีเครือข่ายสังคมใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้

มากกว่าและได้รับความนิยมสูงกว่า เข้ามาแทนที่ หรือเป็นการใช้ควบคู่กับของเดิมที่มีอยู่ยุคนี้ถือเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร นอกจากสื่อกระแสหลักแล้ว สื่อใหม่ยังเกิดขึ้นมากมาย สื่อเครือข่ายสังคม (Social Media) ที่เข้ามามีบทบาทในฐานะสื่อใหม่ แท้จริงแล้วคือ สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมที่ใช้ในการสื่อสาร เหมือนสื่อประเภทอื่นๆ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ แต่ทว่า สื่อเครือข่ายสังคม สามารถมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับผู้รับสารได้ทันที นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและแชร์ข้อมูลข่าวสารทั้งข้อความภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวระหว่างกันภายในเครือข่ายได้

“สื่อเครือข่ายสังคม” (Social Media) เป็นสื่อทางเลือก ที่มีศักยภาพสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับสารที่ต้องการรับข้อมูลข่าวสารด้วยความรวดเร็วฉับไวทันต่อเหตุการณ์ โดยแท้จริงแล้วผู้รับสารมีความต้องการรับสารที่เป็นความจริง ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ แต่เดิมสื่อมวลชนมีการส่งและรับสารในทิศทางเดียว การรายงานข่าวในแต่ละวันมีขั้นตอนต่างๆ ก่อนออกนำเสนอต่อผู้รับสาร แต่เมื่อเทคโนโลยีพัฒนาขึ้น การใช้เครือข่ายสังคม ทำให้ผู้รับสารสามารถรับข่าวสารด้วยความรวดเร็วกว่า อีกทั้งยังสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ยังสามารถรายงานข่าวได้โดยตรง และผู้รับสารเองก็เป็นผู้ที่สร้างและส่งสารหรือบอกต่อข่าวสารนั้นไปให้บุคคลอื่นได้

ในด้านการพัฒนาการศึกษาโดยอาศัยประโยชน์จากเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นทุกวัน “โซเชียล มีเดีย” ก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่จะทำให้ครูผู้สอน และนักเรียนใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น นอกเหนือจากเวลาที่อยู่ในห้องเรียน ดังเช่นที่ “คณะกรรมการด้านการศึกษา” ของรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพิ่งจะมีมติไปเมื่อไม่นาน ในการเห็นชอบที่จะกำหนดนโยบายอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับกรนำเอา “โซเชียล มีเดีย” มาใช้ในฐานะเครื่องมือการเรียนการสอน ยกตัวอย่างในกรณีของ “เฟซบุ๊ก” หรือ “มาย สเปซ” เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ยอดนิยม ซึ่งทางคณะกรรมการฯ เล็งเห็นว่า แทนที่บรรดาเด็กนักเรียนจะอาศัย

เว็บไซต์เครือข่ายฯ เหล่านี้ ในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือใช้เป็นพื้นที่ในการบอกกล่าวความรู้สึกของตนต่อคนรอบข้างเพียงอย่างเดียว แต่แอปพลิเคชันหรือฟังก์ชันต่างๆ ของเว็บไซต์เหล่านี้ ยังสามารถเชื่อมโยงพวกเขา กับสถาบันการศึกษา หรืออาจารย์ผู้สอนได้ด้วย เช่น การส่งรายงาน ส่งการบ้าน หรือแม้กระทั่งแจ้งเตือนเกี่ยวกับวันเวลาสอบ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาได้นำคุณลักษณะเด่นของ E-Learning มาใช้เป็นสื่อเสริมเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบกับการใช้สื่อใหม่อีกด้วย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า โซเชียลมีเดียหรือสื่อใหม่ (New Media) ได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกด้าน ในฐานะที่ผู้วิจัยทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จึงมีความสนใจที่จะนำคุณลักษณะที่เป็นประโยชน์ของสื่อใหม่มาเสริมการเรียนรู้ กล่าวคือเป็นการนำมาใช้ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้จากคุณลักษณะของสื่อใหม่ จึงได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการนำสื่อใหม่มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ในรายวิชาต่างๆ และระดับการเรียนรู้ในแต่ละระดับ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษา และศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการนำสื่อใหม่มาเสริมการเรียนรู้ เพื่อจะได้นำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาสู่ประสิทธิภาพทางการศึกษาในทุกระดับขั้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

คำถามนำการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเป็นอย่างไร
2. พฤติกรรมการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเป็นอย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเป็นอย่างไร
4. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเป็นอย่างไร

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของสื่อใหม่ (New Media)

สื่อใหม่ สื่อนวัตกรรม นิยมเรียก (New Media) หมายถึง การเข้าถึงเนื้อหาตามความต้องการ ทุกที่ทุกเวลาและทุกอุปกรณ์ดิจิทัล ซึ่งรวมไปถึงข้อมูลป้อนกลับของผู้ใช้ที่ได้ตอบระหว่างกัน การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ และการรวมตัวเป็นชุมชนที่แวดล้อมเนื้อหาสื่อ นั้น คำนี้ของสื่อใหม่อย่างหนึ่งที่สำคัญคือการทำให้การสร้างสรรค การเผยแพร่ การกระจาย และการบริโภคเนื้อหาสื่อเป็นประชาธิปไตย (Democratization) ความคาดหวังของสื่อใหม่อีกอย่างหนึ่งคือการสร้างเนื้อหาที่สดใหม่และไร้ข้อจำกัดในเวลาจริง (สารานุกรมเสรี วิกีพีเดีย, 2556)

สื่อใหม่ คือ รูปแบบของการติดต่อสื่อสาร (Communication) ทั้งของบุคคลและสื่อที่ถูกแปลง (Transform) โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดระบบการสะท้อนกลับ (Interactive) หรือการดำเนินการ (Transact) (ธีรภัทร วรณมุล, 2550)

แนวคิดในการปรับใช้สื่อโซเชียลมีเดียเพื่อการเรียนรู้

ดร.แร็กเนอร์ (Ronald Wagner, Ph.D.) แห่ง California University of Pennsylvania ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการเรียนรู้ประเภท Facebook และ Twitter ซึ่งเป็นสื่อกระแสหลักที่กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวางไว้อย่างน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อการนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ (Wagner, 2011: online) (สุรศักดิ์ ปาเฮ, เว็บไซต์)

แนวคิด 5 ประการสำหรับ Facebook เพื่อการเรียนการสอน

1. ใช้ Facebook เสมือนหนึ่งเป็นการสร้างระบบบริหารจัดการความรู้ (Use as Learning Management Systems: LMS)
2. ใช้ Facebook เพื่อเป็นแหล่งสำหรับการสืบค้นอ้างอิง (Reference Citations)
3. ใช้สำหรับการประกาศหรือประชาสัมพันธ์ (Announcements)
4. ใช้ในการสื่อสารข้อความภายหลังการสอนหรือจบบทเรียนในชั้นเรียน (Post Class Notes)
5. ใช้ในการอภิปรายกลุ่มเชิงสร้างสรรค์ (Create Group Discussions)

ความหมายของ E-Learning

ความหมายของ E-Learning มี 2 ความหมาย ความหมายแรกบทเรียนออนไลน์ (Online) อีเลิร์นนิง (E-Learning) หมายถึง การเรียนเนื้อหา หรือสารสนเทศสำหรับการสอน หรือการอบรม ซึ่งใช้การนำเสนอด้วยตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Image) ผสมผสานกับการใช้ภาพเคลื่อนไหว (Animation) วิดิทัศน์ และเสียง (Sound) โดยอาศัยเทคโนโลยีของเว็บ (Web Technology) ในการถ่ายทอดเนื้อหา รวมทั้งใช้เทคโนโลยีการจัดการคอร์ส (Course Management System) ในการบริหารจัดการงานสอนต่างๆ

ความหมายที่สองบทเรียนออนไลน์ (Online) อีเลิร์นนิง (E-Learning) คือ การเรียนในลักษณะใดก็ได้ ซึ่งใช้การถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ (Computer) เครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Intranet) อินเทอร์เน็ต (Internet) เอ็กstrasเน็ต (Extranet) หรือสัญญาณโทรศัพท์ สัญญาณดาวเทียม (ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง, 2550)

ประโยชน์ของ E-Learning

ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเนื้อหา และสะดวกในการเรียน การเรียนการสอนผ่านระบบ E-Learning นั้นง่ายต่อการแก้ไขเนื้อหา และกระทำได้ตลอดเวลา เพราะสามารถกระทำได้ตามใจของผู้สอน เนื่องจากระบบการผลิตจะใช้คอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบหลัก นอกจากนี้ผู้เรียนก็สามารถเรียนโดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่เข้าถึงได้ง่าย ผู้เรียน และผู้สอนสามารถเข้าถึง E-Learning ได้ง่าย โดยมากจะใช้ Web Browser ของค่ายใดก็ได้ (แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้ผลิตบทเรียน อาจจะแนะนำให้ใช้ Web Browser แบบใดที่เหมาะสมกับสื่อการเรียนการสอนนั้นๆ) ผู้เรียนสามารถเรียนจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใดก็ได้ และในปัจจุบันนี้ การเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกระทำได้ง่ายขึ้นมาก และยังมีค่าเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีราคาต่ำกว่าแต่ก่อนอีกด้วย

ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยกระทำได้ง่าย เนื่องจากผู้สอน หรือผู้สร้างสรรค์งาน E-Learning จะสามารถเข้าถึง Server ได้จากที่ใดก็ได้ การแก้ไขข้อมูล และการปรับปรุงข้อมูล จึงทำได้ทันเวลาด้วยความรวดเร็ว ประหยัดเวลา และค่าเดินทาง ผู้เรียนสามารถเรียนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปโรงเรียน หรือที่ทำงาน รวมทั้งไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องประจำก็ได้ ซึ่งเป็นการประหยัดเวลามาก การเรียน การสอน หรือการฝึกอบรมด้วยระบบ E-Learning นี้ จะสามารถประหยัดเวลาถึง 50% ของเวลาที่ใช้ครูสอน หรืออบรม (ไทยอิตียูเน็ต, 2556)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (Technology Determinism) เชื่อว่าเทคโนโลยีเป็นตัวสาเหตุหลัก (Prime Mover) ในการขับเคลื่อนความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสังคม

McQuail (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2552: 105) ได้ประมวลคุณลักษณะเด่นๆ ของแนวคิดของกลุ่มทฤษฎีนี้เอาไว้ดังนี้

1. เทคโนโลยีสื่อสารเป็นพื้นฐานสังคม
2. เทคโนโลยีแต่ละชนิดก็จะเหมาะสมกับรูปแบบโครงสร้างสังคมแต่ละอย่าง
3. ขั้นตอนของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารจะเป็นตัวนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคม
4. การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการสื่อสารในแต่ละครั้งจะทำให้เกิดการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงสังคมตามมาเสมอ

McLuhan (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2552 : 109-110) นักทฤษฎีในกลุ่มเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดที่อยู่ในสำนักโทรอนโด มีแนวคิดพื้นฐานต่อเทคโนโลยีการสื่อสารว่าเทคโนโลยีช่วยขยายประสบการณ์ของมนุษย์ให้กว้างขวางออกไป ซึ่งสนใจการวิเคราะห์ระดับจุลภาค (Micro) คือ ประสบการณ์ของปัจเจกบุคคลในสื่อ (Media) ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของมนุษย์ทุกชนิด เป็นการขยายประสบการณ์ด้านผัสสะของมนุษย์ (Extension of Experience) เริ่มตั้งแต่จดหมายที่ทำให้เราสามารถจะพูดคุยกับคนที่อยู่ห่างไกลในรูปแบบสื่ออักษร จนกระทั่งเป็นโทรศัพท์ที่ทำให้พูดคุยได้ในรูปแบบสื่อเสียง โทรศัพท์ทำให้มองเห็นได้ขึ้น (และเกือบจะสัมผัส) กับเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัว โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ขยายประสบการณ์ของมนุษย์ออกไป อย่างมากมายจนราวกับว่า ทำให้คนจำนวนมากสามารถจะไปรู้เรื่องที่ไหนก็ได้ (Space) ภายในเวลาที่รวดเร็วยิ่ง (Time) การเกิดขึ้นของการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม ทำให้คนที่อยู่ห่างจากเหตุการณ์นับเป็นหมื่นๆ ไมล์ (Space) ได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาจริง (Real time)

อย่างแทบไม่น่าเชื่อ พัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ทำให้อุปสรรคด้านระยะทางและกาลเวลาเป็นเรื่องที่ไร้ความหมาย เพราะไม่อาจปิดกั้นประสบการณ์ของมนุษย์อีกต่อไปแล้ว McLuhan ยังได้ให้ความสนใจรูปแบบการสื่อ ดังที่อยู่ในข้อสรุปของเขาที่ว่า “เพียงแค่สื่อก็เป็นสารแล้ว” (Medium is the Message) เนื่องจากเขาคิดว่าเพียงแค่การเปลี่ยนตัวสื่อเท่านั้น ก็จะสร้างผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับประสบการณ์ของมนุษย์แล้ว

Rogers (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2552: 112-113) อีกนักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดมีความคิดพื้นฐานว่า “ปัจจัยด้ายเทคโนโลยีการสื่อสารบวกผสมกับปัจจัยอื่นๆ จะร่วมกันเป็นสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสังคม “กล่าวคือ เขาเห็นว่าเทคโนโลยีสื่อสารเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลงสังคม แต่ทว่าปัจจัยตัวนี้ต้องทำงานร่วมกับปัจจัยตัวอื่นๆ

Rogers ได้ศึกษาคุณลักษณะของสื่อแบบใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันและชี้ให้เห็นว่า คุณลักษณะสำคัญของสื่อแบบใหม่ที่จะมีผลต่อเนื่องไปถึงการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ของมนุษย์และการเปลี่ยนแปลงสังคมนั้นมีอยู่ 3 ประการ คือ

1) ลักษณะ Interactivity ของสื่อ แต่เดิมนั้นคุณสมบัติที่จะตอบโต้การสื่อสารระหว่าง 2 ฝ่ายนั้น จะมีอยู่แต่เฉพาะในการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบเผชิญหน้าเท่านั้น (Face to Face Communication) หากเริ่มมีการใช้สื่อกลางแบบใดเข้ามาเกี่ยวข้องกับลักษณะ “ตอบโต้ อย่างฉับพลันทันที” จะสูญหายไปแต่ในสื่อสมัยใหม่ เช่น การใช้ E-mail Computer-Conference จะสามารถสร้างเงื่อนไขให้เกิดการตอบโต้อย่างฉับพลันทันที อันจะทำให้มิติด้านกาลเทศะของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

2) ลักษณะ Individualize/Demassified แต่เดิมนั้นรูปแบบการสื่อสารแบบสื่อสารมวลชนจะสร้างกลุ่มผู้รับสารแบบเป็น “มวลชน” (Massified) ขึ้นมาทุกคนจะดู

รายการทุกอย่างเหมือนกัน ในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ถึงแม้วันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้ตามกาลเทศะที่ตนเองต้องการได้มากขึ้น ตัวอย่างง่ายๆ เช่น เครื่องอัดวิดีโอเทป การดูรายการเคเบิลทีวีแบบเสียเงินที่เลือกรายการดูได้เอง (Pay Per View) แม้แต่ระบบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบที่ผู้เรียนด้วยตัวเองในเวลาใดก็ได้ ณ สถานที่ใดก็ได้ เป็นต้น

3) ลักษณะ Asynchronous Nature Of New Communication คุณลักษณะประการหนึ่งของสื่อแบบใหม่ คือ สามารถจะแบ่งแยกกันเป็นส่วนๆ ได้ (Asynchronize) โดยไม่มาเป็นกลุ่มก้อนเดียว ตัวอย่างเช่น ลักษณะการให้ข่าวที่ต่อเนื่องกันยาวๆ ทีเดียว แต่จะมาแบบแยกเป็นส่วนๆ เช่น ข่าวสั้นทุกชั่วโมง โดยที่ผู้รับสารจะต้องมาประกอบเอาเอง นอกจากนั้นยังหมายความว่าศักยภาพของสื่อที่สามารถจะเก็บข่าวสารข้อมูลเอาไว้ด้วย และวิธีการเก็บข่าวสารก็ยังสามารถแยกไว้ในที่ต่างๆ ได้ด้วย

สื่อเครือข่ายสังคม (Social Media)

Safko and Brake (2009) สื่อเครือข่ายสังคม (Social Media) คือ เครื่องมือออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถมีปฏิสัมพันธ์ ทั้งในเรื่องกิจกรรม กิจวัตร และพฤติกรรมต่างๆ ระหว่างผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยกันที่มารวมกลุ่มกันในแบบออนไลน์เพื่อที่จะแบ่งปัน ข้อมูลความรู้ ประสบการณ์ ความต้องการส่วนลึก และความคิดเห็น โดยการสร้างเนื้อหาในรูปแบบของข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และเสียง เพื่อติดต่อทางธุรกิจหรือเพื่อความเพลิดเพลิน

มานะ ตรียาภิวัฒน์ กล่าวถึงสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ หรือ “สื่อทางสังคม” หมายถึงสื่อดิจิทัล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการทางสังคม ทั้งการสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ แบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูล ภาพ เสียง ระหว่างกัน สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ ไม่จำเพาะเจาะจงว่าอยู่แต่ในโลกอินเทอร์เน็ตบนคอมพิวเตอร์เท่านั้น

แต่โทรศัพท์มือถือก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งของสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ เนื่องจากนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีการสื่อสารได้หลอมรวมสื่อให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้สามารถผ่านหรือถ่ายทอดข้อมูลดิจิทัล (Digital) ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย

การแพร่กระจายและการยอมรับของ Social Networking

การที่สังคมมนุษย์จะมีการใช้เทคโนโลยีหนึ่ง เทคโนโลยีใดในสังคมได้ต้องผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประดิษฐ์ และผู้ใช้ในสังคม (Interactive between Innovator and User) กลับไปกลับมา หลายครั้งจนเกิด “การยอมรับ” หรือที่เรียกว่า Technology Adoption ดังนั้นกระแสของการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมนั้น เกิดมาจากการบวนการถ่ายทอดพฤติกรรมและความคิดของคนกลุ่มคนแรก (Innovator) ในสังคมที่ชอบในความทันสมัยของเทคโนโลยี มีการทดลองใช้งานจนเกิดการยอมรับ แล้วจึงสื่อสารหรือถ่ายทอดต่อไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักการตลาดให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จาก ทฤษฎีของ Everett M. Roger ที่ว่าด้วย “Diffusion of Innovation : DOI” ซึ่งเป็นการอธิบายถึงการเผยแพร่ (Diffusion) นวัตกรรมให้ได้รับการยอมรับ และถูกนำไปใช้โดยสมาชิกของชุมชนเป้าหมาย โดยเริ่มจากผู้ที่มีศักยภาพที่จะรับนวัตกรรมได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวนวัตกรรมนั้น จนมีความรู้ความเข้าใจในนวัตกรรมอย่างดี และถูกชักนำโน้มน้าวให้เชื่อถือในตัวนวัตกรรม หลังจากนั้น จะมีการตัดสินใจว่าจะรับเอาตัวนวัตกรรมนี้มาใช้ เมื่อตัดสินใจแล้วก็ลงมือปฏิบัตินำเอาตัวนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ และขั้นสุดท้ายคือ การยืนยัน (หรืออาจจะปฏิเสธ) การตัดสินใจยอมรับและใช้นวัตกรรมนั้นต่อไป ฉะนั้น การเผยแพร่จึงเป็นกระบวนการที่ตัวนวัตกรรม (Innovation) จะถูกนำไปถ่ายทอดผ่านช่องทางของการสื่อสาร (Communication Channels) ในช่วงเวลาหนึ่ง (Time) กับสมาชิกที่อยู่ในระบบสังคมหนึ่ง (Social

System) ให้เกิดการยอมรับ (Adoption) ซึ่งลักษณะของนวัตกรรม (Innovation) มีดังนี้

1. เป็นสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน
2. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วแต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ ต่อมาได้มีการนำมาใช้ประโยชน์
3. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วและเคยนำมาใช้ในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ไม่ได้รับความนิยม ต่อมานำมาใช้ใหม่ภายใต้สถานการณ์ และเงื่อนไขใหม่ที่เปลี่ยนไป
4. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วและใช้ได้ดีในสังคมอื่น หรือ ประเทศอื่น แล้วนำมาใช้ไปอีกสังคมหนึ่งหรืออีกประเทศหนึ่ง เป็นการพัฒนาปรับปรุงจากของเดิมที่มีอยู่ในมี ลักษณะต่างจากต้นแบบเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายการสื่อสาร (Network Communication)

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ และคณะ (2537) กล่าวว่า เครือข่ายการสื่อสาร (Communication Network) หมายถึง รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ เกิดขึ้น ได้จากการติดต่อแลกเปลี่ยนสารสนเทศระหว่างบุคคล ภายในระบบ ซึ่งบางคนที่พอใจที่จะติดต่อกับคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะและไม่สนใจที่จะติดต่อกับคนอื่น ๆ ภายในระบบ จนทำให้กลายเป็น “เครือข่ายการสื่อสาร” ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและเป็นตัวทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้

ส่วน ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2526) ได้ให้คำจำกัดความของเครือข่ายการสื่อสารได้ว่าเครือข่ายการสื่อสารคือ ระบบการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารในบรรดาสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งมีทั้งเครือข่ายแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดย Rogers (อ้างถึงใน จารุณี พชรพิมานสกุล, 2542) กล่าวว่า เครือข่ายการสื่อสารเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งเชื่อมโยงกันโดยรูปแบบการไหลของข่าวสารโดยปกติแล้วมนุษย์จะมีปฏิริยาโต้ตอบกัน ซึ่งถือเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันและกัน

ดังนั้นการไหลของการสื่อสารระหว่างบุคคลจึงกลายเป็นรูปแบบที่เรียกว่า “เครือข่ายการสื่อสาร” โดย พัทธนิ เที่ยจรรยา (2538) ได้แบ่งการเกิดขึ้นของเครือข่ายออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. เครือข่ายการสื่อสารแบบเกิดขึ้นเอง (Emergent Communication Network) หรือเครือข่ายแบบไม่เป็นทางการ (Informal Network) เกิดขึ้นจากการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งไม่มีใครได้รับมอบหมาย หรือบังคับ ให้ใช้การติดต่อผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่งอย่างตั้งใจ แต่เครือข่ายเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างอิสระในอัตราความถี่และความเข้มข้นของการสื่อสารต่างกัน เมื่อเวลาผ่านไป เครือข่ายที่เกิดขึ้นเองนี้จะค่อยๆ กลายเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นระเบียบแบบแผน

2. เครือข่ายการสื่อสารที่ได้ถูกกำหนดไว้ (Prescribed Communication Network) หรือเครือข่ายการสื่อสารแบบเป็นทางการ (Formal Network) เป็นประเภทของการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งเกิดปฏิสัมพันธ์ในเครือข่ายที่ได้มีการวางแผนอย่างแน่นอน ดังนั้นเครือข่ายเหล่านี้จึงมีโครงสร้างที่มีแบบแผน

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารแบบบอกต่อ (Word of Mouth Communication)

กระบวนการสื่อสารแบบบอกต่อนั้น Katz and Lazarsfeld (อ้างถึงใน Assael, 1998) ได้กำหนดกระบวนการของการสื่อสารแบบบอกต่อ ว่ามีลักษณะการไหลเป็น 2 ขั้นตอนโดยเริ่มจากสื่อมวลชนไหลไปยังกลุ่มผู้นำทางความคิด และจากกลุ่มผู้นำทางความคิดไหลไปยังกลุ่มผู้ตาม เพราะเชื่อว่ากลุ่มผู้นำทางความคิดมีการเปิดรับสื่อมากกว่ากลุ่มผู้ตาม ดังนั้นกลุ่มผู้นำทางความคิดจึงเปรียบเสมือนตัวกลางระหว่างสื่อมวลชนกับกลุ่มผู้ตาม กลุ่มผู้ตามจึงถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่อยู่คอยรับข้อมูลเท่านั้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ คอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism)

ทฤษฎีการเรียนรู้ คอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) ได้รับแรงบันดาลใจมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ คอนสตรัคติวิสซึม Constructivism พัฒนาจากนักจิตวิทยา และนักการศึกษา คือ Jean Piaget ชาวสวิสเซอร์แลนด์ และ Lev Vygotsky ชาวรัสเซีย มุ่งเน้นกระบวนการสร้างความรู้ (Process of Knowledge Construction) เป็นการคิดต่อยอดจาก ทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสซึม Constructivism โดยเน้นการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ซึ่งเป็นผลผลิตจากองค์ความรู้ การใช้สื่อ เทคโนโลยี วัสดุ และอุปกรณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่เหมาะสมในการให้ผู้เรียน สร้างสรรค์การเรียนรู้และผลงานต่างๆ ด้วยตนเอง จนเกิด ประจักษ์พยานขององค์ความรู้ (Testimony Of Knowledge)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ถูกนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างแพร่หลายในวงการศึกษานานาชาติและแม้กระทั่งประเทศไทย เป็นทฤษฎีที่ถือได้ว่าสามารถสร้างการเรียนรู้ที่ทรงประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน กล่าวคือสามารถสร้างให้เกิดกลไกการเรียนรู้ จนผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Body Of Knowledge) พร้อมทั้งเกิดประจักษ์พยานขององค์ความรู้ ทฤษฎีที่ว่านี้ก็คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ คอนสตรัคชันนิสซึม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสซึม ถือว่า 2 ทฤษฎีนี้ส่งผลต่อการจัดการศึกษาเป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ในวงกว้าง จึงควรที่จะมาศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีดังกล่าวในแง่พื้นฐานแนวคิดและการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อใหม่

ศรีบุญญา ไชยวรรณ (2554) ทำการวิจัยเรื่อง สื่อใหม่ในสังคมการเมืองไทย กรณีศึกษา เฟสบุ๊คควอยส์ทีวี พบว่า เฟสบุ๊คควอยส์ทีวี นอกจากจะถือเป็นปรากฏการณ์สื่อใหม่

ที่สะท้อนความเคลื่อนไหวในแวดวงธุรกิจสื่อในสังคมไทย ยังสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการเติบโตของผู้ใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการบริโภคข่าวสารของผู้คน ซึ่งส่วนใหญ่คือชนชั้นกลางในสังคมไทย โดยเฉพาะการใช้สื่อใหม่เพื่อติดตามบริโภคข่าวสารที่แตกต่างออกไปจากการนำเสนอของสื่อกระแสหลักและการแสวงหาพื้นที่สาธารณะเพื่อสื่อสารความคิดเห็นทางการเมืองในเงื่อนไขเชิงโครงสร้างที่สื่อส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลศึกษาพบว่า การใช้สื่อใหม่ของภาคธุรกิจสื่อมีแนวโน้มที่จะนำเสนอประเด็นข่าวทางการเมืองในประเด็นเนื้อหาและท่าทีที่แตกต่างออกไปจากสื่อกระแสหลัก โดยเฉพาะการเน้นรายการเชิงวิเคราะห์ เจาะลึกผ่านการสัมภาษณ์แหล่งข่าวสำคัญ หรือบุคคลสาธารณะ ในส่วนของพฤติกรรมการบริโภคข่าวสารของผู้ใช้สื่อใหม่ (กรณีศึกษา กลุ่มผู้ติดตาม เฟสบุ๊คควอยส์ทีวี) พบว่า ปัจจุบันการแพร่กระจายของตัวเทคโนโลยี และเครือข่ายการสื่อสารในโลก อินเทอร์เน็ต สอดคล้องสัมพันธ์ไปกับการตื่นตัวและมีส่วนร่วมทางการเมืองของชนชั้นกลางที่ต้องการสร้างชุมชนการสื่อสารในพื้นที่สาธารณะ เพื่อแสดงออกในความเห็นทางการเมืองของพวกเขาในสังคมประชาธิปไตย และการเคลื่อนไหวทางการเมืองรูปแบบใหม่ ผ่านการมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะหรือชุมชนแบบใหม่ที่กำลังถูกสร้างขึ้นอย่างสร้างสรรค์ผ่านการใช้สื่อใหม่และการบริโภคข่าวสารของพวกเขาในสังคมไทยยุคปัจจุบัน

ดร.ฉัตร จักรพันธ์ อินทร์อุดม (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ไทยผ่านสื่อใหม่ : กรณีศึกษาเว็บไซต์ธรรมะทูเดย์ดอทคอม ผลการวิจัยพบว่า เว็บไซต์ธรรมะทูเดย์ดอทคอม (www.dhammatoday.com) ไม่ใช่ช่องทางสื่อสารหลักที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของท่าน ว.วชิรเมธี แต่เป็นเพียงอีกช่องทางหนึ่งที่ ท่าน ว.วชิรเมธี สร้างขึ้นมาเพื่อส่งเสริมพระพุทธศาสนาอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีการนำเสนอธรรมะบริการในรูปแบบหนังสือ สิ่งตีพิมพ์ วิดีโอธรรมะ คลิปการบรรยายธรรมะ บทสัมภาษณ์ธรรมะ ฯลฯ ที่รับชมได้แบบไม่เสียค่าบริการ เป็นการนำเทคโนโลยีเพื่อการตอบสนองต่อกลวิธีทาง

การตลาด โดยเลือกใช้เครื่องมือรูปแบบต่างๆ ในการสื่อสารกับลูกค้าทั้งในรูปแบบของสื่อดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงลูกค้าที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน โดยท่าน ว.วชิรเมธี มีชื่อเสียงในสังคมไทยจากการที่ท่านมีการสื่อสารธรรมะผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หลายรูปแบบซึ่งเป็นการใช้สื่อใหม่เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน การนำเสนอข้อมูลพุทธศาสนาที่เด่นชัดที่สุดในเว็บไซต์ธรรมะ ทุเดย์ดอทคอม จะเห็นได้จากการที่ทางเว็บไซต์จะมีบริการเว็บลิงค์ของธรรมะพีเดียดอทคอม (<http://www.thammapedia.com>) เพื่อการแสดงถึงรายละเอียดต่างๆ ของพระพุทธศาสนา โดยมีประวัติพระพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระไตรปิฎก มีรายละเอียดของสมเด็จพระสังฆราช 19 องค์ แสดงชาติกำเนิด และชีวิตปฐมวัยของนักบวชผู้มีชื่อเสียงหลายท่าน วันสำคัญทางศาสนาต่างๆ และมีพระไตรปิฎกให้ศึกษาอีกด้วย สิ่งที่ทำให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สนใจให้ติดตามเว็บไซต์ธรรมะทุเดย์ดอทคอม อีกประการหนึ่ง ก็คือเนื้อหาที่นำเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวกิจกรรมธรรมะที่สถาบันวิมุตตยาลัยจัดขึ้น อีกทั้งยังมีช่องทางการสมัครเข้าเป็นอาสาสมัครในการปฏิบัติกิจกรรมธรรมะนี้ ร่วมกับท่าน ว.วชิรเมธี ซึ่งสถาบันวิมุตตยาลัยยังต้องการความช่วยเหลือทั้งด้านร่างกายและเงินบริจาค เพื่อช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นอาสาสมัครจะได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมธรรมะร่วมกับสถาบันวิมุตตยาลัยและท่าน ว.วชิรเมธี สิ่งนี้เองทำให้ผู้มีจิตศรัทธาให้ความสนใจและติดตามกิจกรรมธรรมะ ที่ท่านจัดขึ้นผ่านเว็บไซต์ธรรมะ ทุเดย์ดอทคอม นี้

ความพึงพอใจของผู้ติดตามเว็บไซต์ธรรมะทุเดย์ดอทคอม มีความคิดเห็นโดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยการบริการข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตเป็นนวัตกรรมทางการสื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยการนำสื่อเกือบทุกประเภทมารวบรวมเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้บริการข่าวสารข้อมูลประเภทต่างๆ มากมายในรูปลักษณะที่หลากหลาย โดยผู้รับสารสามารถเปิดรับและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารอันจะนำมาซึ่งความ

พึงพอใจของตนเองได้อย่างไม่จำกัด

ภาสกร จิตรไคร์ครวญ (2553) ทำการวิจัยเรื่องเทคโนโลยีของสื่อใหม่และการนำเสนอตัวตนต่อสังคมกับพฤติกรรมการสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่า 1) ผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นประจำทุกวันและวันละมากกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน 2) บริบททางสังคม การสื่อสารออนไลน์ การมีปฏิสัมพันธ์ ความเป็นส่วนตัว และเทคโนโลยีของสื่อใหม่ มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเสนอตัวตนต่อสังคม 3) ระดับการนำเสนอตัวตนต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสื่อสารของผู้ใช้บนสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ 4) เทคโนโลยีของสื่อใหม่และระดับการนำเสนอตัวตนต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสื่อสารของผู้ใช้บนเครือข่ายสังคมออนไลน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ E-Learning

สรุเชษฐ พิทยาพิบูลพงศ์ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) ของนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1. นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อมวลชนอยู่ในระดับที่ต่ำ เปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบออนไลน์ และมีพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง 2. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ 3. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ 4. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนแบบออนไลน์ 5. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์จากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อ

การเรียนรู้แบบออนไลน์ 6. การเปิดรับข่าวสารการเรียนรู้แบบออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ 7. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบออนไลน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบออนไลน์ 8. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ 9. ทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบออนไลน์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ 10. ตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้มากที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสารการเรียนรู้แบบออนไลน์จากสื่อเฉพาะกิจ

กานตมาน สุทธิลักษณ์ (2546) ทำการวิจัยเรื่องสภาพ ปัญหา และความต้องการของการเรียนการสอนเสริมออนไลน์ของสมาชิกโครงการจุฬาออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการเรียนการสอนของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเพื่อเรียนเสริมในโครงการจุฬาออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.50-3.00 วิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียนมากที่สุดคือ วิชาภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายส่วนใหญ่ของผู้เรียน เรียนเพื่อต้องการทบทวนความรู้ที่เรียนในโรงเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในการใช้โปรแกรมยอเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีโฮมเพจส่วนตัว และผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนวิชาในโครงการจุฬาออนไลน์จากที่บ้านโดยติดต่อผ่านสายโทรศัพท์ 2. สภาพของเจ้าหน้าที่ของโครงการจุฬาออนไลน์ เจ้าหน้าที่ของโครงการจุฬาออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 1-3 ปี 3. ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนเสริมในโครงการจุฬาออนไลน์เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีความเห็นว่า คณะผู้สอนไม่อธิบายแก้ข้อสงสัยผ่านกระดานสนทนาไปรษณียอิเล็กทรอนิกส์ หรือห้องสนทนา ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ไม่เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้เรียน ความเร็วในการเชื่อมต่อต่ำ ให้แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษาหาความรู้อย่างจำกัด ไม่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจำนวนมากที่มอบหมายน้อยเกินไป

4. ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ของโครงการจุฬาออนไลน์พบคือ ไวรัสมัลแวร์ในระบบเครือข่ายซึ่งทำให้เซิร์ฟเวอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ บริการค้นหาข้อมูลที่ยังไม่สามารถค้นข้อมูลภายในเว็บไซต์อย่างละเอียดได้ ผู้เรียนใช้ภาษาไม่เหมาะสมในเว็บบอร์ด 5. ความต้องการของผู้เรียนในการเรียนการสอนเสริมออนไลน์ในโครงการจุฬาออนไลน์เพิ่มความเร็วในการเชื่อมต่อกับเว็บไซต์ของโครงการจุฬาออนไลน์และต้องการประเมินผลด้วยตนเองที่ชัดเจน 6. ความต้องการของเจ้าหน้าที่ในโครงการจุฬาออนไลน์ต้องการเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาข้อมูลภายในเว็บไซต์ของจุฬาออนไลน์ได้

รุ่งกาญจน์ กันทะหงษ์ (2550) ทำการวิจัยเกี่ยวกับอุปสรรคการนำ E-Learning มาใช้ในการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 พบว่า อุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนระบบ E-learning อย่างมากต่อนักศึกษาส่วนใหญ่คือ ความไม่เพียงพอของคอมพิวเตอร์ต่อจำนวนนักศึกษาที่มีไว้ให้บริการ และอุปสรรคทางด้านความเร็วของการประมวลผลและแสดงผลของหน้าจอเว็บไซต์ รวมไปถึงเนื้อหาบทเรียนใน E-Learning ยังขาดความชัดเจน และการดำเนินการปรับปรุงข้อมูลต่างๆ ในเว็บไซต์นั้นเป็นไปได้ช้าและไม่ทันสมัยเท่าที่ควร

พิศุทธาภา ยุวนิช (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเพื่อเตรียมความพร้อมด้านความรู้พื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ภาษาไทยและข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 23 เห็นด้วยในด้านการนำเสนอเนื้อหาซึ่งมีความเห็นว่าเนื้อหาบทเรียน ความเหมาะสมชัดเจน เข้าใจง่ายและเพียงพอสำหรับการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาต่างชาติรูปแบบมีความน่าสนใจ ไม่ซับซ้อน เพราะมีการนำเสนอทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว รวมทั้งสื่อที่ใช้ในบทเรียนดึงดูด

ความสนใจได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะให้มีแบบฝึกหัดให้มากขึ้น รวมไปถึงควรมีคำอธิบายในแต่ละส่วนอย่างชัดเจนอีกด้วย

กมล เครื่องนันทา (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุไม่เกิน 20 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์ มากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักศึกษาเพียงอย่างเดียว และมีรายรับเฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์พบว่าเลือกใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ โดยเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตผ่านรูปแบบการเชื่อมต่อแบบ Wireless โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ในการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์เลือกรับข่าวสารประเภทข่าวบันเทิงมากที่สุด ผ่านสื่อออนไลน์ประเภทกระดานข่าวของกลุ่มข่าวเว็บไซต์ที่เลือกรับข่าวสารมากที่สุด คือ www.sanook.com นำข่าวสารที่ได้รับไปใช้ประโยชน์เพื่อรู้เหตุการณ์ โดยผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์สูงสุด คือ ตนเอง รับข่าวสารในช่วงเวลา 18:01-21:00 น. สถานที่ในการรับข่าวสาร คือ ที่พักอาศัย นอกจากนี้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ในการรับข่าวสาร เพื่อความบันเทิงในระดับมาก โดยเลือกใช้บริการแหล่งข่าวสารโดยการค้นจาก Search Engine สูงสุด และปัจจัยที่มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นลำดับแรก ต่อการเลือกรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ คือ ความรวดเร็วของข่าวสาร โดยส่วนใหญ่รับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ทุกวัน ใช้ระยะเวลาโดยเฉลี่ยตั้งแต่ 1-2 ชม. และมีความคิดเห็นที่จะรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ต่อไป

นิชาภา อัครทองงาม (2553) ทำการวิจัยเรื่อง ความพร้อมและความต้องการของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการเรียน

การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพร้อมและความต้องการของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยศึกษาจากครูในอำเภอเมืองเชียงใหม่ 359 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่าครูในเมืองเชียงใหม่พึงพอใจต่อการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความต้องการในระดับมากต่อปัจจัยต่างๆ เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะ รูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนความพร้อมนั้นพบว่า โรงเรียนต่างๆ ในภาพรวม มีความพร้อมต่อการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็น ความพร้อมด้านการบริหาร ความพร้อมของนักเรียน และความพร้อมของบุคลากร สำหรับด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์นั้นพบว่า โรงเรียนต่างๆ ส่วนใหญ่มีความพร้อมในด้านระบบไฟฟ้ามากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรจะมีการสนับสนุนให้มีการจัดอบรมให้กับครูและนักเรียน และมีการปรับฮาร์ดแวร์ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ รวมถึงควรจัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างทั่วถึง

จากงานวิจัยข้างต้นพบว่า สื่อใหม่ หรือโซเซียลมีเดียได้เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารของวิถีชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก รวมถึงด้านการใช้งานของนักศึกษาด้วยในการศึกษาครั้งนี้จึงได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่ได้กล่าวมาเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้คำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้รับสารที่มีต่อการใช้นวัตกรรม และการประยุกต์ใช้โซเซียลมีเดียมาใช้ในการเสริมการเรียนรู้ อีกทั้งต้องการทราบถึงความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้โซเซียลมีเดียมาใช้ในการเสริมการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนโดยใช้สื่อใหม่ให้มีประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนอีกด้วย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่เรียนด้วยการใช้สื่อใหม่และ E-Learning เสริมการเรียนรู้ จำนวน 131 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้จำนวนทั้งหมดของประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง กับนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ที่เรียนด้วยการใช้สื่อใหม่และบทเรียน E-Learning เสริมการเรียนรู้ เก็บกลุ่มตัวอย่างได้ 111 คน คิดเป็นร้อยละ 84.73

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 5 ตอน โดยผู้วิจัยได้ร่างขึ้น พร้อมกับปรับแก้ไขแบบสอบถามตามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในด้านโครงสร้าง และเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักศึกษาที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐานในการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การสรุปผลการวิจัยผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามตอนแบบสอบถามพร้อมอภิปรายผลและข้อเสนอแนะจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 ส่วนใหญ่อายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.8 อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.9 อายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.3 อายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.5 อายุ 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.7 กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 25.3 และชั้นปีที่ 3 นักศึกษาเรียนสาขาวิทยุและ

โทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือสาขาการประชาสัมพันธ์ และสาขาวารสารศาสตร์ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.0

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษาพบว่าสถานที่ที่นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ได้แก่ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคือ ที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 49.5 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 36.9 ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 30.6 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5

นักศึกษาเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจากโน้ตบุ๊กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาเชื่อมต่อจากโทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 24.3 เครื่องคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 22.5 และจากแท็บเล็ต คิดเป็นร้อยละ 9.0

ช่วงเวลาที่นักศึกษาออนไลน์มากที่สุดคือเวลา 13.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาคือ 06.00-09.00 น. คิดเป็นร้อยละ 42.6 เวลา 16.01-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 36.5 เวลา 09.01-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 19.5 เวลา 21.00-24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 18.3 และเวลา 00.01-05.59 น. คิดเป็นร้อยละ 5.3

นักศึกษาออนไลน์ในแต่ละวันอยู่ในช่วง 2-5 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาออนไลน์ 1-2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 25.2 ออนไลน์ 5-7 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 18.9 ออนไลน์ 7 ชั่วโมงขึ้นไปจำนวน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 1.8

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบริการอินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาใช้ไปในแต่ละเดือน อยู่ในช่วง 201-500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ 501-1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.7 น้อยกว่า 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.9 และ 1,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.4

นักศึกษาชอบใช้บริการของ Facebook มากที่สุด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 94.6 รองลงมาใช้ YouTube คิดเป็นร้อยละ 85.6 E-mail คิดเป็นร้อยละ 29.7 twitter คิดเป็น ร้อยละ 22.5 คน Blog และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 9.0

นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการสนทนาพูดคุย และค้นคว้าข้อมูลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมา คือ การศึกษาความรู้ประกอบการเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.5 อ่านข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 43.2 ศึกษาบทเรียน E-Learning คิดเป็นร้อยละ 30.6 อ่านข่าวสารจากกลุ่ม รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 27.0 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.3

พฤติกรรมการใช้บทเรียน E-Learning ของ นักศึกษา

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเข้าใช้บทเรียน E-Learning โดยมีผู้เคยเข้า จำนวน 106 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.5 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.5 นักศึกษาใช้ E-Learning ด้านทำแบบฝึกหัด มากที่สุด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาใช้บทวนเนื้อหาวิชาและเตรียมสอบ คิดเป็น ร้อยละ 58.6 สืบค้นบทเรียนเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 27.9 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.6

นักศึกษาใช้บทเรียน E-Learning ในช่วงหลัง เวลาเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ ในระหว่างเวลาเรียน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และก่อน เวลาเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ลักษณะการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษานิยมดาวน์โหลดบทเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาคือ อ่านเนื้อหา บทเรียน คิดเป็นร้อยละ 42.4 และพรีนบทเรียนไปศึกษา ก่อนเข้าเรียนและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5

นักศึกษาคิดว่าบทเรียน E-Learning มีประโยชน์ ด้านสามารถอ่านเนื้อหาย้อนหลังได้ คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 73.9 เข้าไปศึกษาได้ตลอด 24 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 73.0 ให้ความรู้เพิ่มเติมได้ คิดเป็นร้อยละ 41.5 เป็น แหล่งอ้างอิงได้ คิดเป็นร้อยละ 41.4 และอื่นๆ คิดเป็น ร้อยละ 4.5 พบว่านักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุง บทเรียน E-Learning ด้านมีตัวข้อสอบให้นักศึกษา

ก่อนสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ สามารถส่งการบ้านย้อนหลังได้ คิดเป็นร้อยละ 63.1 เพิ่มเติมเนื้อหาให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีการ แนะนำการใช้ก่อนเข้าบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.7 มีเอกสารให้ดาวน์โหลดให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.7 และอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม Facebook บทเรียน

นักศึกษาพึงพอใจต่อกลุ่ม Facebook บทเรียน ในด้านการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์มากที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ย 4.27 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก รองลงมาคือ พึงพอใจต่อการนำมาใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.24 การเข้าไปศึกษาบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว และได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง มีค่าเฉลี่ย 4.22 พึงพอใจ ต่อการใช้ YouTube เสริมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.10 เพิ่มความสนใจต่อบทเรียน สามารถติดต่อผู้เรียน ได้ตลอดเวลา และให้ประโยชน์ต่อการเรียนกับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.95 สร้างให้เกิดการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ย 3.88 ส่วนความพึงพอใจต่อการ ใช้ twitter เสริมการเรียน การสอนพึงพอใจเพียงปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning

พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน E-Learning ทุกข้ออยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีความพึงพอใจต่อ การสืบค้นได้ตลอด 24 ชั่วโมงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมาคือ สามารถทบทวนเนื้อหาการเรียนได้ มีค่า เฉลี่ย 4.29 สามารถเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.16 ความพึงพอใจต่อการนำบทเรียนมาเสริมการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.15 มีเนื้อหาครบถ้วนตามเนื้อหาหารายวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.14 สนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีค่า เฉลี่ย 4.11 สร้างให้เกิดการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ย 4.10 และมีรูปแบบเหมาะสมกับการเรียนรู้ 4.08

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของนักศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชอบใช้บริการของ Facebook มากที่สุด รองลงมาใช้ YouTube จะเห็นได้ว่านักศึกษานิยมใช้ Facebook มากที่สุด สอดคล้องกับการนำมาเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา ซึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้สร้างกลุ่มรายวิชาใน Facebook แล้วให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วมเป็นสมาชิก โดยเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนเป็นที่ส่งงานของนักศึกษาผ่านกลุ่มได้อีกด้วย ซึ่งนักศึกษาจะต้องศึกษาหาความรู้จากบทเรียน หรือจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์อื่น มาประยุกต์ใช้และตอบคำถาม สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) ซึ่งกล่าวว่าความรู้ไม่ได้มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่ความรู้จะเกิดขึ้นและสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing)

นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการสนทนาพูดคุย และค้นคว้าข้อมูลมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของกมล เครื่องนันทา (2552) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เลือกรับข่าวสารประเภทข่าวบันเทิงมากที่สุด จะเห็นได้ว่านักศึกษานิยมรับข่าวสารด้านสนทนา หรือความบันเทิงมากกว่าที่จะเลือกรับข่าวสารความรู้

พฤติกรรมการใช้บทเรียน E-Learning ของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาคิดว่าบทเรียน E-Learning มีประโยชน์ด้านสามารถอ่านเนื้อหาย้อนหลังได้ รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เข้าไปศึกษาได้ตลอด 24 ชั่วโมง จำนวนให้ความรู้เพิ่มเติมได้ เป็นแหล่งอ้างอิงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณรงค์ พงษ์กลาง (2550) ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับความรู้

การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะเปิดรับความรู้ด้วยการเรียนแบบออนไลน์ของมหาวิทยาลัยเพื่อต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องเรียน

นอกจากนี้นักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงบทเรียน E-Learning ด้านมีตัวข้อสอบให้นักศึกษาทดสอบมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถส่งการบ้านย้อนหลังได้เพิ่มเติมเนื้อหาให้มากขึ้น มีการแนะนำการใช้ก่อนเข้าบทเรียน มีเอกสารให้ดาวน์โหลดให้มากสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณรงค์ พงษ์กลาง (2550) ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับความรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) พบว่า ช่องทางการเปิดรับข่าวสารการศึกษาด้วยการเรียนแบบออนไลน์จากอินเทอร์เน็ตหรือเว็บของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือจากอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย และสื่อบุคคล (เพื่อน คนรู้จัก หรือญาติ) ซึ่งช่องทางมากที่สุดในการเปิดรับข่าวสารการศึกษาด้วยการเรียนแบบออนไลน์คืออินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะความต้องการเปิดรับความรู้ด้านการเรียนแบบออนไลน์ของมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมจากในห้องเรียน มีความถี่ในการเปิดรับความรู้ด้วยการเรียนแบบออนไลน์จำนวน 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ ลักษณะของเนื้อหาที่เปิดสอนการเรียนแบบออนไลน์เหมือนหลักสูตรปกติทุกประการ แต่แตกต่างเพียงสื่อการเรียนการสอน ลักษณะวิชาที่เหมาะสมสำหรับการเรียนแบบออนไลน์คือ วิชาด้านการบรรยายเชิงทฤษฎี

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม Facebook บทเรียน

นักศึกษาพึงพอใจต่อกลุ่ม Facebook บทเรียน ในด้านการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์มากที่สุด อยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้ติดต่อกับ

อาจารย์ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถติดต่อได้ตลอดเวลาที่อาจารย์และนักศึกษาได้ออนไลน์พร้อมกัน หรือสามารถฝากข้อความไว้ในกลุ่ม Facebook เมื่ออาจารย์เปิดใช้งาน Facebook ก็เห็นข้อความแล้วเข้ามาตอบได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพึงพอใจต่อการนำมาใช้ในการเรียนการสอน การเข้าไปศึกษาบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว และได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง พึงพอใจต่อการใช้ YouTube เสริมการเรียนการสอน เพิ่มความสนใจต่อบทเรียน สามารถติดต่อผู้เรียนได้ตลอดเวลา และให้ประโยชน์ต่อการเรียนกับนักศึกษา สร้างให้เกิดการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเจนิเฟอร์ ดันแคน (พี) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการสนับสนุนนักศึกษาประกอบการฝึกปฏิบัติการสอน พบว่าข้อความที่นักศึกษาได้โพสต์ลงเฟสบุ๊คตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ 5 หัวข้อ คือ สิ่งที่น่าตื่นเต้น ปัญหาเรื่องตลก วิธีแก้ปัญหาและอื่นๆ ผู้โพสต์ส่วนใหญ่มักจะโพสต์ข้อความเกี่ยวกับการสื่อสารอารมณ์ เช่น การสนับสนุนกลุ่ม การให้กำลังใจ และการสนับสนุน ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกของสมาชิกมีความมั่นใจและไม่โดดเดี่ยว

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning

พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน E-Learning ทุกข้ออยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีความพึงพอใจต่อการสืบค้นได้ตลอด 24 ชั่วโมงมากที่สุด รองลงมาคือสามารถทบทวนเนื้อหาการเรียนได้ สามารถเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น ความพึงพอใจต่อการนำบทเรียนมาเสริมการเรียน มีเนื้อหาครบถ้วนตามเนื้อหารายวิชา สนองต่อความต้องการของผู้เรียน สร้างให้เกิดการเรียนรู้ได้ และมีรูปแบบเหมาะสมกับการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิณี นามะกันคำ สมบัติ สุกุลพรรณ และชาลีนา สุวรรณยศ (2547) ทำการวิจัยเรื่อง ประสบการณ์ของนักศึกษาพยาบาลในการเรียนแบบผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเรียนแบบผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ทรอนิกส์ทำให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้ และศึกษาตามความสนใจและความสะดวก ช่วยฝึกความรับผิดชอบ ได้รับความรู้ที่หลากหลาย และได้เนื้อหาความรู้ที่ละเอียดกว่าการเรียนทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดริณ จักรพันธุ์ อินทร์อุดม (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ไทยผ่านสื่อใหม่ : กรณีศึกษาเว็บไซต์ธรรมะทูเดย์ดอทคอม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ติดตามเว็บไซต์ธรรมะทูเดย์ดอทคอม (www.dhammatoday.com) มีความคิดเห็นโดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยการบริการข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นนวัตกรรมทางการสื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการนำสื่อเกือบทุกประเภทมารวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้บริการข่าวสารข้อมูลประเภทต่างๆ มากมายในรูปลักษณะที่หลากหลาย โดยผู้รับสารสามารถเปิดรับและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารอันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจของตนเองได้อย่างไม่จำกัด แต่ผลการวิจัยได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ พรณรงค์ พงษ์กลาง (2550) ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับความรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) พบว่า ผู้ตอบคำถามส่วนใหญ่มีลักษณะความพึงพอใจต่อการเรียนแบบออนไลน์อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาจากการเรียนแบบออนไลน์คือ ผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน และไม่สามารถถามคำถามและได้คำตอบในทันทีเหมือนการเรียนในห้องเรียน อีกทั้งผู้สอนก็ไม่ทราบว่าคุณเรียนเข้าใจบทเรียนหรือไม่ และด้านอุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ บางเครื่องไม่สามารถเข้าถึงระบบมัลติมีเดียได้ ทำให้ไม่เข้าใจในบทเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนผ่าน E-Learning นั้นจำเป็นอย่างยั้งที่จะมีการแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้งาน การเรียนผ่านบทเรียนโดยตรง อาจจะยังไม่เหมาะสมและเกิดปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น แต่การเรียนการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เป็นการใช้บทเรียน E-Learning เป็นสื่อเสริมเท่านั้น กล่าวคือนักศึกษาและอาจารย์ก็ยังคงมี

การเรียนการสอนเป็นปกติ และได้ใช้บทเรียน E-Learning เสริมให้กับนักศึกษา ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่กันมาก และใช้กันอย่างแพร่หลายวันละหลายชั่วโมง ดังนั้นควรใช้ประโยชน์จากการใช้สื่อใหม่ โดยเฉพาะ Facebook และ YouTube มาใช้ในด้านเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ให้มากขึ้น เพราะสามารถเข้าถึงนักศึกษาได้มากและรวดเร็ว

2. การส่งข่าวสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาที่รวดเร็ว และทั่วถึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยสื่อใหม่ โดยเฉพาะ Facebook เพราะเป็นสื่อใหม่ที่นักศึกษาทุกคนใช้เป็นประจำ

3. การที่จะให้นักศึกษาหันมาใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ และใช้ E-Learning ให้มากขึ้น สิ่งหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัย ต้องให้มีความรวดเร็ว และกระจายอย่างทั่วถึง จึงจะดึงดูด

ให้นักศึกษาเข้ามาใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

4. บทเรียน E-Learning ควรใช้หลากหลายสื่อ ประสมเข้าด้วยกัน ควรให้มีคลิปวิดีโอประกอบบทเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบที่เหมาะสมของการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกระดับชั้น เพื่อหาความแตกต่าง และได้รูปแบบที่เหมาะสมในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำสื่อใหม่ ผสมผสานกับการใช้ E-Learning ที่เป็นสื่อหลักในการเรียนรู้ กล่าวคือเป็นการศึกษาในรูปแบบการศึกษาทางไกล เต็มรูปแบบ โดยนักศึกษาไม่ต้องเข้าชั้นเรียนก็สามารถศึกษาจากบทเรียนได้โดยใช้สื่อใหม่และบทเรียน E-Learning

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการใช้สื่อใหม่เสริมการเรียนรู้กับการเรียนการสอนแบบปกติ ว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

- กมล เครื่องนันทา. (2552). พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการรับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรกนก วิโรจน์ศรีสกุล. (2546). ศึกษาภาพลักษณ์ การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของประชาชนเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กลุ่มการเรียนรู้รายวิชาบน Facebook. (2556). กลุ่มการเรียนรู้วิชาการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการประชาสัมพันธ์. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2556, จาก <http://www.Facebook.com/drseksun>
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2555). สื่อเก่า-สื่อใหม่ ใจเชื่อมร้อย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- กานตมาน สุทธิลักษณ์. (2546). สภาพ ปัญหา และความต้องการของการเรียนการสอนเสริมออนไลน์ของสมาชิกโครงการจุฬาออนไลน์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิณ จักรพันธุ์ อินทร์อุดม. (2555). การเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระสงฆ์ไทยผ่านสื่อใหม่ : กรณีศึกษาเว็บไซต์ธรรมะทูตยุคดอทคอม. สาขาวิชาการสื่อสารศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2556). ความหมายของ E-Learning. สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.kroobannok.com/1586>.

- ณอมพร เลหาจรัสแสง. (2556). ความหมายของ E-Learning. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2556, จาก http://www.uplus-solution.com/content.php?ct_id=33.
- ไทยอีดิยูเน็ต. (2556). ประโยชน์ของ E-Learning. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2556, จาก http://www.thaiedunet.com/ten_content/benefit.html.
- ธีรภัทร วรรณฤมล. (2550). ความหมายของสื่อใหม่ New Media. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/ajterapatt/2007/10/25/entry-1>.
- ธีระยุทธ วิเศษสังข์. (2555). ทฤษฎีการเรียนรู้ คอนสตรัคชันนิลิซึม (Constructionism). สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2556, จาก http://art.skw.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=87:2012-01-26-08-45-57&catid=30:the-community&Itemid=30.
- นิชาภา อัสทองงาม. (2553). ความพร้อมและความต้องการของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บทเรียน E-Learning สาขาวิชานิเทศศาสตร์. (2556). บทเรียนวิชาการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการประชาสัมพันธ์. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2556, จาก <http://www.karuudon.org:81/E-Learning54/>.
- ปัทมา นพรัตน์. (2556). E-Learning ทางเลือกใหม่ของการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2556, จาก <http://www.E-Learning.dss.go.th/knowledge/files/5649newchoice.htm>.
- พรณรงค์ พงษ์กลาง. (2550). การเปิดรับความรู้ ประโยชน์ และความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning). ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารศึกษา), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิศุทธภา ยูวนิช. (2551). การสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเพื่อเตรียมความพร้อมด้านความรู้พื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาสกร จิตรไคร้ครวญ. (2553). เทคโนโลยีของสื่อใหม่และการนำเสนอตัวตนต่อสังคมกับพฤติกรรมกรสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การประชาสัมพันธ์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งกาญจน์ กันทะหงษ์. (2550). อุปสรรคการนำ E-Learning มาใช้ในการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรัณญา ไชยวรรณ. (2554). สื่อใหม่ในสังคมการเมืองไทย กรณีศึกษา เฟสบุ๊คควอยส์ทีวี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สารานุกรมเสรี วิกิพีเดีย. (2556). ความหมายของสื่อใหม่. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2556, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/สื่อใหม่>.
- สุรเชษฐ พิทยาพิบูลพงศ์. (2546). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกรเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (มปพ.). สื่อโซเซียลมีเดียเพื่อการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2556, จาก <http://www.addkute3.com/wp-content/uploads/2012/12/สื่อโซเซียลมีเดียเพื่อการศึกษา.pdf>

Seksun Saiseesod received his Bachelor Degree of Faculty of Management, major in Communication Arts from Bansomdej Teacher's college and Bachelor Degree of Faculty Communication Arts, major newspaper from Sukhothai Thammathirat University, he graduated Education major in Technology Education from Khon Kean University and graduated Communication Arts, major newspaper from Chulalongkorn University. He graduated Ph.D. major Education Technology from Srinakharinwirot University. He is currently a full time lecturer in Faculty of Management, major Communication Arts at Udon Thani Rajabhat University.